

Cunoașteți, luați aminte și nu vă alăturați ereticilor!

Sfântul Luca al Crimeii

Cuvânt pentru cei care părăsesc Biserica

Nu vă îndepărtați de Biserică, nu rupeți tunica Domnului Iisus Hristos. Încă de atunci, din vremurile apostolice, au început despărțirile de Biserica lui Hristos – iar Domnul nostru Iisus Hristos a spus cu gura Sa că Biserica trebuie să fie una: *Și va fi o turmă și un păstor* (v. In. 10, 14-16). Și în rugăciunea Sa arhierescă El a strigat către Tatăl Său: *Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine, și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una* (In. 17, 10-21).

Schismaticii, care găsesc înșelări în învățăturile Bisericii, se îndepărtează de ea și cred că vor găsi mântuirea în grupările eretice.

Știți că încă din vremurile apostolice au apărut o mulțime de dascăli mincinoși, al căror număr a tot crescut o dată cu scurgerea veacurilor. S-au ridicat eretici care au strâmbat sfânta credință ortodoxă, învățând mincinos despre Dumnezeuirea Domnului nostru Iisus Hristos – și mulți au urmat păgânătății lor, mulți au pierit cu moarte veșnică.

Toate acestea au fost prezise de către sfinții apostoli. Iată ce spune Sfântul Apostol Petru în cea de-a doua Epistolă sobornicească a sa: *Dar au fost în popor și proroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și, tăgăduind chiar pe Stăpânul Ce i-a răscumpărat, își vor aduce sieși grabnică pieire; și mulți se vor lua după învățăturile lor rătăcite, și din pricina lor calea adevărului va fi hulită* (2 Pt. 2, 1-2). Și sfântul apostol Pavel îi prevenea pe creștinii din Efes: *Știu că după plecarea mea vor intra între voi lupi îngrozitori, care nu vor cruța turma, și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați grăind învățături răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici după ei* (Fapte 20, 29-30).

Dar știți ce au spus marii sfinți despre cei care rup tunica lui Hristos?

Nu e păcat mai greu decât schismele și sfâșierile din Biserica lui Hristos. Așa spuneau toți marii ierarhi. Iată cuvintele sfințitului mucenic Ciprian: *„Păcatul celor care nu păstrează unirea și strânsa legătură cu Biserica nu se spală nici măcar cu sângele lor, chiar dacă aceștia s-ar da pe sine la moarte pentru mărturisirea numelui lui Hristos: vina cea de neșters și grea a despărțirii de Biserică nu se curăță nici măcar prin sânge”*. Iar alt sfințit mucenic - Ignatie Teoforul - a zis așa: *„Nu vă amăgiți, fraților: cine urmează făcătorilor de schisme, acela nu va moșteni împărăția lui Dumnezeu”*.

Iar toți ereticii sunt susținători ai schismei.

Vedeți cât de cumplit este păcatul schismei și al alcătuirii de secte, cât de cumplit este a te abate de la Biserica lui Hristos și a merge după sectanți.

Domnul Iisus Hristos a zis: *Feriți-vă de prorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori* (Mt. 7, 15). Să știți, popor al lui Dumnezeu, că sectanții sunt fățarnici, că vin punându-și masca iubirii și smereniei. Ei sunt din cale-afară de șireți: linguesc subțire auzul, fac pe sfinții, robesc oamenii printr-o amăgitoare dragoste și atenție, îi atrag în cursele lor - și dacă ajungeți în aceste curse veți pieri.

„ Sfântul Apostol Pavel cheamă în Epistolele către tesaloniceni și galateni: *Stați neclintiți și țineți predaniile pe care le-ați învățat fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră* (2 Tes 2, 15); *chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o, să fie anatema!*

Domnul a învățat că Biserica trebuie să fie una, El fiindu-i Cap și Păstor - iar toți dascălii mincinoși și ereticii cu putință au năzuit întotdeauna, ca niște lupi

răpitori, să se deosebească de Hristos și să răpească o parte a turmei lui, însetând de stăpânire și de cinstirea din partea lumii. Ei sfâșie Biserica lui Hristos. În anul 1054, din pricina pretențiilor papilor romani la stăpânire absolută în Biserică, pe care voiau s-o cârmuiască singuri, *Biserica Apuseană, catolică adică, s-a despărțit de Biserica Răsăritului*, ai cărei fii suntem noi. Sfinții apostoli nu au practicat niciodată stăpânirea absolută a unui singur om în Biserică: Biserica era cârmuită sobornicește și nimeni nu-și dădea numele de locțiitor al lui Hristos pe pământ. Ortodocșii au făcut totul pentru a preîntâmpina ruptura, dar Domnul a îngăduit-o.

În cel de-al XIV-lea veac a apărut un nou făcător de schismă, Luther, care a supus unei obraznice și samavolnice critici întreaga învățătură a Bisericii și a refăcut-o cu desăvârșire după cum i s-a părut lui că este nevoie - și a apărut o nouă erezie, care a rupt cu desăvârșire succesiunea apostolică: *erezia luterană sau protestantă*. După aceea a început o necurmată împărțire a protestantismului într-o mulțime de secte și de curente, căci Luther a dat tuturor adeptilor săi dreptul deplin de a explica *Evangelia după bunul plac*.

O asemenea explicare fără călăuzirea păstorilor de Dumnezeu rânduiți ai Bisericii n-avea cum să nu fie strâmbă. Fiecare înțelegea Biblia precum voia, precum îi dictau lipsa de educație și neputința minții. Și acum protestantismul cuprinde un număr uriaș de secte.

Din păcate, și în Biserica noastră a pătruns înrâurirea acestor erezii și secte protestante. S-au găsit în poporul nostru nu puțini oameni care au părăsit credința strămoșească și au urmat sectarilor protestanți. Așa au apărut la noi ștundismul, baptismul și multe alte secte.

În secte intră oameni neștiutori, neîntăriți în adevăr, și își clădesc învățătura fiind pătrunși de patima cea mai grea, de cel mai greu păcat: de păcatul satanic al trufiei. Ei îndrăznesc cu obraznicie să critice rânduielile Sinoadelor Ecumenice, poruncile sfinților apostoli, învățătura Bisericii Ortodoxe. Ei supun unei nimicitoare critici, cu prostie și ignoranță, întreaga Biblie, tot Noul Testament, *alegând din Sfânta Scriptură doar locurile care le gâdilă iubirea de sine și trufia și respingând tot ce le contrazice părerile preconcepte*.

Vedeți cât de cumplit este păcatul schismei și al alcătuirii de secte, cât de cumplit este a te abate de la Biserica lui Hristos și a merge după sectanți. Sfinții apostoli ne-au prevenit de numeroase ori în această privință. În Epistola către romani,

Sfântul Apostol Pavel spune: *Vă îndemn, fraților, să vă păziți de cei ce fac dezbinări și sminteli împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei* (Rom. 16, 17).

Domnul Iisus Hristos a zis: *Feriți-vă de prorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori* (Mt. 7, 15). Să știți, popor al lui Dumnezeu, că sectanții sunt fățarnici, că vin punându-și masca iubirii și smereniei. Ei sunt din cale-afară de șireți: lingușesc subțire auzul, fac pe sfinții, robesc oamenii printr-o amăgitoare dragoste și atenție, îi atrag în cursele lor - și dacă ajungeți în aceste curse veți pieri.

Trufia și adâncă neștiință stau la temelia sectelor. Toți trebuie să-și amintească bine lucrul acesta. Fenomenul sectar a îmbrăcat la noi forme absurde, revoltătoare prin prostia lor și prin obraznica lor tăgăduire a întregii învățături creștine; despre unele dintre ele ți-e și rușine să vorbești.

Nu puțini sunt sectanții care tăgăduiesc Dumnezeirea lui Iisus Hristos. Spre rușinea poporului nostru, s-au găsit în el oameni care, uitând tot trecutul lui, toți stâlpii seculari ai vieții lui, uitându-și credința ortodoxă, au început să mărturisească credința evreiască - fiindcă sunt un șir întreg de secte iudaizante care păzesc întreaga lege a lui Moise, cinstesc toate praznicele iudaice, se supun pe sine și își supun copiii tăierii împrejur și devin din ruși evrei. Iată până la câtă nerozie ajung unii sectanți.

Sfântul Apostol Petru spunea în cea de-a doua Epistolă sobornicească a sa că cei neștiutori și neîntăriți răstălmăcesc scrierile lui Pavel, ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor (v. 2 Pt. 3, 16).

Iată și cuvintele Sfântului Apostol Pavel: *Cum vor propovădui, de nu vor fi trimiși?* (Rom. 10, 15). Slujitorii Bisericii, arhieriei și preoți, au fost trimiși la propovăduire: pe preoți îi trimit arhieriei, arhieriei au primit această autoritate de la apostoli, iar apostolilor le-a poruncit să pască turma Sa Însuși Domnul: *Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă, și cel ce se leapădă de voi, de Mine se leapădă; iar cel ce se leapădă de Mine se leapădă de Cel Ce M-a trimis pe Mine* (Lc. 10, 16).

Îngrozitoare sunt aceste cuvinte ale Domnului! Amintiți-vă de ele tot timpul. De

asemenea, nu uitați această zi, această zi a biruinței Credinței Ortodoxe. Această credință a fost definită pentru totdeauna la Sinodul 7 Ecumenic care a întărit Ortodoxia și a condamnat ereziile și schismele.

Cuvintele acestea îi privesc nemijlocit și pe sectanți, care nu ascultă de slujitorii Bisericii și astfel se leapădă de Însuși Domnul Iisus Hristos și de Tatăl Ceresc, Care L-a trimis. Lepădându-se de Adevărul Dumnezeiesc, sectanții au călcat poruncile lui Dumnezeu și au lepădat Tainele Bisericii, însușindu-și dreptul de a propovădui. Cum vor propovădui însă, dacă n-au fost trimiși?

Iar ereticii nu propovăduiesc ceea ce este propovăduit de Biserica Ortodoxă care ne-a născut duhovnicește.

De când a avut loc Sinodul al VII-lea Ecumenic, au trecut mai bine de 1000 de ani și nu au mai existat alte Sinoade Ecumenice. De ce ? Din motive politice. Nu mai există nicio posibilitate de a le organiza. Dar să nu fim triști că nu au mai organizat una și că nici astăzi nu organizează una. În aceste șapte sinoade s-au discutat toate problemele și am primit toate răspunsurile, s-au rezolvat toate problemele Bisericii referitoare la erezii și s-a întărit Biserica Ortodoxă.

Veți spune că astăzi există noi erezii și schisme. Da, aveți dreptate.

Dar trebuie să știm că aceste erezii nu spun nimic nou, ci doar repetă ceea ce spuneau ereticii din vechime. Și toate aceste erezii au fost anatematizate de Sinodul VII Ecumenic. De aceea ne sunt suficiente hotărârile celor șapte sinoade ecumenice, în special cele ale celui de-al 7-lea Sinod Ecumenic.

Să vă aduceți aminte și să știți că dacă cineva vă smintește și vă atrage într-o sectă, veți fi supuși anatemei, veșnicului blestem. Ce poate fi mai groaznic decât aceasta? Nu știu. Pot numai să vă rog, cum îi ruga pe credincioși și Sfântul Apostol Pavel, să vă păziți de acești răpitori, să vă păziți de cei ce fac schisme, să nu vă duceți niciodată la adunările lor, căci altfel va pătrunde în voi otrava lor. Ca

de foc temeți-vă de legăturile cu ereticii, cu sectanții. Țineți-vă de credința pe care ne-o învață Sfânta Biserică - de credința evanghelică, de credința lui Hristos, de credința apostolească, și vă va mântui Domnul Iisus Hristos. Amin.

Eu știu că cei mai mulți dintre voi sunt foarte alarmați de întărirea neașteptată a propagandei antireligioase și că sunteți mâhniți. Nu vă tulburați, nu vă tulburați! Lucrurile acestea nu au cum să vă atingă. Și să știți, și să credeți că mica turmă a lui Hristos este de neînvins, ei nu are ce-i face nimeni, ea nu se teme de nimic, fiindcă știe și păzește totdeauna marile cuvinte ale lui Hristos: Voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui!(1)

NOTE:

[1]Sfântul Luca, Arhiepiscopul Crimeei, -*Am iubit pătimirea*, Editura Sophia, București, 2006.

Traducere și adaptare:

https://orthodoxologie.blogspot.com/2021_12_05_archive.html

Sfântul Luca, Arhiepiscopul Crimeei-Cuvânt la Duminica Ortodoxiei